

„To je šílený, co všechno můžou lidi vyhodit do moře,“ pomyslel si John a hned vzápětí zalitoval, že ho taková otřepaná myšlenka napadla. Jenomže, kam až oko dohlédlo, byla pláž pokrytá prázdnými kanystry, zrezivělými lahvičkami od sprejů, gumou z pneumatik jak dřevo, ztvrdlou od soli, a různými zbytky sítí utvářejícími bezútesný pás, který lemoval pobřeží. S povzdechnutím se John sehnul, aby sebral prázdnou lahvičku od opalovacího oleje, a zkoušel si představit obličejte těch, ať už místních vodáků či rybářů, kteří házeli přes palubu všechn svuj svinčik, aniž by je za to kdo potrestal, a kteří přitom dobře věděli, co dělají.

prima, hezké, jen si dohledejte „vodáky“ – lépe jachtaři